

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: لسلې دياز مونسرات
فرستنده: عثمان حیدری
۱۴ فبروری ۲۰۲۴

چقدر کشته؟ چقدر کشته دیگر؟

وقتی از آسمان ترکش می بارد، چاره ای نداری جز این که چشمانت را ببندی، دست هایت را روی سرت بگذاری و اشکی روی گونه ات، که با غبار ساختمان های ویران شده «نقاشی شده» جاری کنی.

ناامیدی نام هر قربانی تجاوز اسرائیل به فلسطین را با خود حمل می کند. در حالی که بمب افکنان حملات خونین جدیدی را اعلام می کنند، ده ها نفر با آرامشی حیرت انگیز، به امید رحمت سرپناه جست و جو می کنند.

چه بشریت بی رحم و دیوانه کننده ای! میلیون ها کاربر شبکه های اجتماعی می خواهند جلب توجه کنند و دغدغه اصلی آنها پیروی بی بند و بار از مد روز است و در حالی که آنها ساکت می مانند و در امور پیش پا افتاده خود غوطه می خورند، خلقی مانند گلی که با چکمه له شده است، آهسته آهسته پژمرده می شود.

آنان که درگیری را دامن می زنند در آن شرکت نمی کنند. کسانی که رنج می برند نمی توانند کاری برای پایان دادن به آن انجام دهند. رسانه ها از آمار صحبت می کنند و آنقدر آنها را به صورت مکانیکی و سرد تکرار کرده اند که خوانندگان در باره بیش از ۲۷۷۰۰ کشته در غزه می خوانند، خم بر ابرو می افکنند و روزنامه را ورق می زنند.

قبلاً به آنها گفته شده که آتش بسی نخواهد بود و دستور حمله به رفح صادر خواهد شد. ملتی در برابر چشمان ما با خاک یکسان می شود و هر سکوتی به معنای همدستی پنهان است.

همان طور که سازمان ملل متحد تقریباً در آغاز درگیری محکوم کرد، هر ده دقیقه یک کودک فلسطینی در غزه جان خود را از دست می دهد. در حالی که فلان شهروند در یک کافه لوکس قهوه می خورد، جنگ به لبخند یک کودک پایان

می بخشد. در حالی که در این لحظه فردی در این سوی جهان ده ها ویدئوکلیپ تازه را با ولع می بلعد، در غزه یک زندگی نابود می شود. در حالی که ثروتمندان ثروتمندتر می شوند، انسان دیگری نفس حیات خود را می بازد. در حالی که ایلان ماسک به کاشت تراشه در مغز انسان افتخار می کند، قلب دیگری توسط ترکش متوقف می گردد. به نظر می رسد که همه چیز در جهان روال گذشته خود را دنبال می کند، زیرا هیچ کس نمی تواند میزان واقعی رنج دیگران را تا زمانی که درد را روی پوست خود احساس نکرده، اندازه گیری کند. سروصدای بمب ها باید چقدر وحشتناک باشد! دل مادری که فرزندش را از دست داده چقدر می تواند این درد را تحمل کند! چگونه می توان در فرار از بربریت، از این سو به آن سو، در یأس کامل زندگی کرد!

تصور کنید پنجره تان را باز می کنید و می بینید که دود سراسر شهر را فراگرفته، زمین انباشته از اجساد و همه جا را خون گرفته است. تصور کنید از جایی به جای دیگر می دوید، نمی خوابید، تقریباً چیزی نمی خورد چون گوئی شکمتان گره خورده است. تصور کنید تمام خانواده خود را در یک لحظه از دست می دهید یا برای همیشه معلول می شوید. تصور کنید اطمینان دارید که هر آن ممکن است بمبی روی شما بیفتد. **[این تصورات شما را با یک انسان فلسطینی**

آشنا می سازد- پورتال]

برگرفته از: گرانما

منتشر شده در تاریخ: ۹ فبروری ۲۰۲۴